

Tinning (VS):

Det er helt fint, at hr. Knud Lind ønsker at diskutere alt muligt andet, f.eks. hvad Tvindfællesskabet bestemmer sig til i retning af at sætte folk af og sådan noget. Jeg er nødt til at sige til hr. Knud Lind, som åbenbart læste papirer eller foretog sig noget andet under mit indlæg, at det snakkede jeg faktisk ikke om. Det, jeg gjorde, var, at jeg kom med nogle konkrete spørgsmål til hr. Flemming Jensen. Jeg kunne aldrig finde på at stille mig herop og sige, at alt, hvad Tvind foretager sig, er bare godt, og at Tvinds pædagogiske linje er god nok, for det mener jeg ikke, men det, som det var vigtigt at få frem, og som vi nu fik frem, var: hvad er det, hr. Flemming Jensen mener, når han stiller sig op og siger: én sendt hjem af Tvindskolerne er én for meget. Jeg må forstå det sådan, at det gælder, når det er Tvindskolerne, men ikke, når det er alt muligt andet.

Det andet, vi fik frem, var alt det med folk, der bliver sendt hjem. Hvor mange drejer det sig om? Det drejer sig om noget i størrelsesordenen 3½ pct. af dem, der er blevet sendt ud, og der er dog en voldsom forskel på, om det drejer sig om 3½ pct. eller det drejer sig om 35 pct., eller hvad ved jeg. Jeg kan ikke – jo, det er jeg vel nødt til, i en eller anden forstand må jeg forsøge at tage hr. Flemming Jensen alvorligt, når han siger, at når det er Tvind, kan det ikke accepteres, at man sender én hjem, men når det er alt muligt andet, er det bare ikke så godt. Når det er Tvind, skal man anlægge nogle særlige og specielt skarpe standpunkter, fordi en udenrigsminister har rablet et par svar af sig, og fordi man kan finde nogle aviser, hvori der står nogle ting, som man så bagefter kommer op og siger godt kan være forkerte. Det er da meget godt, hr. Flemming Jensen, men lad så være med at tage avisoverskrifter til indtægt og lad være med uden videre at tage udenrigsministerens svar til indtægt.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Hr. Flemming Jensen anfører, at det er elever med sociale problemer, der er blevet sendt hjem, og at vi derfor skal være særlig opmærksomme, fordi så er én for meget. Jeg vil egentlig gerne vide, om hr. Flemming Jensen har noget som helst belæg for, at det, vi

taler om her, er situationen. Det lyder til, at hr. Flemming Jensen slet ikke ved, hvad de 367 elever, der er hjemsendt, handler om, hvad det er for et tal. Tror hr. Flemming Jensen, at det er tallet for dem, der er hjemsendt i dette år, eller tror hr. Flemming Jensen, at det er dem, der er hjemsendt siden 1970? Hvis det er det sidste, er der jo tale om en lang proces og en lang udvikling, og det vil sige, at de øvrige tal, som man i dag arbejder med, for, hvor stor en del af Tvinds klientel der er henvist af sociale årsager, slet ikke er aktuelle. Argumentationen duer vist ikke, hr. Flemming Jensen!

Formanden:

Hr. Flemming Jensen for en kort bemærkning. Derefter har hr. Knud Lind ordet, og så vil jeg foretrække, at vi vender tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Flemming Jensen (KF):

Jeg vil godt sige til hr. Tinning og dermed i og for sig også til hr. Gade, at nu hæfter man sig ved, om det er det ene eller det andet procenttal, og det kan for så vidt undre mig, at det netop er de to ordførere, der gør det, for her står vi over for nogle unge mennesker, som er i en uheldig situation, og hvoraf en stor procentdel – tallet kan jeg ikke oplyse her, men det har hr. Gade muligvis – er på vej til eller kunne blive sociale tabere, i hvert fald er de svage, og så er det ikke rimeligt, at man diskuterer, om det er 367 eller 3½ pct. I den situation må man gå ud fra, at de unge mennesker, som tager på disse rejser, er under gode forhold.

Så kan jeg i øvrigt sige til hr. Gade, at jeg tager faktisk udenrigsministerens svar for gode varer, og ingen har nogen sinde draget det i tvivl.

Knud Lind (FP):

Det er jo et fattigt forsvar, hr. Tinning kommer med. Det er jo ikke spørgsmålet, om det er Tvind. Det er et spørgsmål om, at man har et konkret svar på et spørgsmål, nr. S 717 – det står i sp. 7726 – vedrørende ambassaden i Ankara. Det er her ikke engang et spørgsmål om procenter, det er et spørgsmål om 30 tilfælde i vinteren 1982–83, og det